

Wydział Żywnienia Człowieka

**Prof. dr hab.
Stanisław Berger, dr h.c.**

Twórca Wydziału Żywnienia Człowieka

99. rocznica urodzin

Prof. dr hab. Stanisław Berger

urodził się w 1923 roku w Lublinie w rodzinie inteligenckiej. Tu uczęszczał do szkoły podstawowej oraz gimnazjum, tu też ukończył studia na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w 1948 roku. Jeszcze w czasie studiów rozpoczął pracę naukowo-dydaktyczną (od 1946 r.), poświęcając się od początku problematyce związanej z nauką o żywności i żywieniu.

W 1951 roku uzyskał stopień doktora nauk rolniczych na wspomnianym Uniwersytecie, a trzy lata później związał swoje losy z SGGW, gdzie się następnie habilitował, został profesorem nadzwyczajnym (1966) oraz zwyczajnym (1976). Pracując nieprzerwanie w tej Uczelni prawie 40 lat, stworzył, rozwinął i doprowadził do rozkwitu nauczanie w zakresie żywienia człowieka na poziomie akademickim w Polsce.

Już w 1958 r. tworzy w SGGW od podstaw Katedrę Technologii i Higieny Żywnienia Człowieka, będąc przez wiele lat jej kierownikiem, a następnie w 1974 tworzy Instytut Żywnienia Człowieka, kierując nim przez lata jako dyrektor, wreszcie w latach osiemdziesiątych kieruje utworzonym przez siebie Zakładem Organizacji i Polityki Wyżywienia Ludności.

Wiedza, urok osobisty, charyzma prof. Stanisława Bergera skupiają wokół Niego coraz to szersze grono młodych ludzi zafascynowanych nauką o żywieniu człowieka. Owocuje to nie tylko wykształceniem przez Niego kadry nauczającej lecz również specjalistów w tej dziedzinie. Efektem tych działań Profesora, mimo ciernistej drogi, było powołanie z Jego inicjatywy w 1977 roku w SGGW pierwszego w Polsce Wydziału Żywnienia Człowieka oraz Gospodarstwa Domowego, którego staje się Dziekanem, pełniąc tę funkcję przez 7 lat.

W ten sposób utworzył od podstaw pierwszą w Polsce i Europie Środkowo-Wschodniej Szkołę Akademicką w zakresie nauki o żywieniu człowieka, która stała się wzorem nie tylko dla innych polskich uczelni rolniczych (np. Poznań, Olsztyn, Kraków), lecz również dla innych krajów świata (w tym tak odległych jak Indie, Ghana, Nigeria, Pakistan).

Dla celów kształcenia kadr, prof. Berger opracował 30 niezwykle cennych prac dydaktycznych, szkoleniowych i instrukcyjnych, w tym fragmenty podręczników. Niepowtarzalny był i jest stosunek profesora Bergera do studentów, których zawsze traktował podmiotowo, widząc w nich najważniejszą istotę Uczelni Wyższej. Zdobył sobie ich serdeczność, zaufanie i uznanie oraz autorytet moralny, jako wzór prawdziwego nauczyciela akademickiego i wychowawcy.

Nazwisko profesora Bergera od blisko 50 lat jest wysoko cenione w polskiej i światowej nauce o żywieniu człowieka. Posiada fascynujące osiągnięcia w dziedzinie organizacji tej nauki w skali światowej, wyrazem czego było powołanie Go do pracy w FAO w latach 1967-71, gdzie zajmował się Planem Rozwoju Rolnictwa Światowego, a następnie jako szef Sekcji Szkolenia Żywniowców – doradztwem i szkoleniem żywniowców w krajach rozwijających się.

Ogromna aktywność profesora Bergera w renomowanych organizacjach światowych zdobyła mu czołową i niepodważalną pozycję w skali światowej w dziedzinie nauki o żywieniu człowieka, czego dowodem jest jego współudział w założeniu Uniwersytetu Narodów Zjednoczonych, wiceprezydenta Międzynarodowej Unii Nauk Żywnościowych, przewodnictwo FENS, liczne kontakty i porozumienia o współpracy z 17 placówkami zagranicznymi, organizacja lub współorganizacja licznych renomowanych międzynarodowych konferencji i sympozjów naukowych z dziedziny nauki o żywieniu człowieka.

Dorobek profesora Bergera w tym zakresie jest imponujący i godzien najwyższego uznania. Dzięki jego bezpośrednim kontaktom z wiodącymi uczelniami zagranicznymi, wielu młodych pracowników skorzystało ze staży i stypendiów naukowych, co przyczyniło się do osiągnięcia wysokiego poziomu nauczania na Wydziale Nauki o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji. Profesor Berger posiada też wybitny dorobek naukowy w dziedzinie nauki o żywieniu człowieka, szczególnie istotny i znaczący w zakresie fizjologii żywienia oraz polityki wyżywienia ludności, a książka pt. „Polityka i organizacja żywienia ludności”, której profesor Berger jest współautorem, stanowi pierwszy w Polsce podręcznik akademicki z tego zakresu, wyróżniony nagrodą Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Połowa prac została opublikowana w językach obcych, dzięki czemu osiągnął On niekwestionowaną sławę i pozycję światową, stając się jednym z najbardziej znanych w skali światowej naukowców polskich w nauce o żywieniu człowieka.

Potwierdzeniem tego jest zamieszczenie danych bibliograficznych o Nim w renomowanych encyklopediach o zasięgu światowym, jako Who's Who in the World, Who's Who in Science, ect.

Profesor Berger poświęcił też wiele wysiłku pracy społecznej, przyczyniając się w znaczący sposób do popularyzowania i wdrażania do praktyki zaleceń nauki o żywieniu człowieka, pełniąc przez wiele lat odpowiedzialne funkcje, zarówno w Polskiej Akademii Nauk jako przewodniczący Komitetu Żywienia Człowieka, Komitetu Gospodarki Żywnościowej SITSpoż NOT, Polskiego Towarzystwa Nauk Żywnościowych, wiceprzewodniczący SITSpoż. NOT, doradca Ministrów Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Przemysłu Spożywczego, Handlu Wewnętrznego i Usług.

Za swoją działalność naukową i społeczną otrzymał liczne odznaczenia państwowe, w tym Krzyż Komandorski Orderu Odznaczenia Polski z Gwiazdą, resortowe i branżowe, a także nagrody i wyróżnienia. W uznaniu Jego zasług w rozwoju nauk żywieniowych w kraju, Senat SGGW w 1995 roku przyznał Mu tytuł doktora honoris causa, a Polska Akademia Nauk wyróżniła Go Medalem 50-lecia PAN oraz Medalem M. Oczapowskiego.

Profesor Stanisław Berger, wybitna indywidualność, mimo przejścia na emeryturę jest ciągle aktywny zawodowo, prowadząc zajęcia dydaktyczne, promotorstwo prac dyplomowych i doktorskich, a Jego rady i mądrość służą nam w codziennych zmaganiach niczym drogowskaz. Wielkość dokonań profesora Bergera promienieje pełnym blaskiem i mimo upływu blisko 90-ciu lat od chwili narodzin stanowi niewyczerpaną skarbnicę wiedzy. Oto człowiek, który zbudował sobie pomnik trwalszy niż ze spiżu.

Autor prof. dr hab. Anna Gronowska-Senger

Życzymy 200 lat!!!

